

[Justitsministeren.]

mer nærmere kunne fremsætte deres Betragtninger, ligesom der i det Udvalg, der vil komme til at behandle Sagen, vil blive Lejlighed til at se specielt ogsaa paa de sønderjyske Forhold.

Til det ærede Medlem Hr. Heick vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet om den Vogelgesang'ske Virksomhed er til Drøftelse og Overvejelse i Landbrugsministeriet og Justitsministeriet, og jeg tænker snart, der vil finde Afgørelse Sted af Spørgsmaalet. I øvrigt bliver det nok saaledes, at den endelige Afgørelse af, hvem der skal være Administrator af disse Virksomheder, kommer til at ligge hos Handelsministeriet, saa Handelsministeriet maa ogsaa behandle denne Sag; men det vil ikke vare længe, inden man kommer til en Afgørelse og faar afstukket Linier for, hvorledes man skal gaa frem her.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen vil jeg gerne udtale, at det er rigtigt, at der hersker stor Bolignød mellem Betjentene ved Statens Arbejdshus i Sønder Omme. Anstalten blev under Krigen beslaglagt af Tyskerne, og Fangerne og Personalet blev overført til nyoprettede Smaaafdelinger. Efter at Anstalten nu er gænaabnet, er Forholdet det, at mange af de Lejligheder, som tidligere har været beboet af Fængselsbetjentene, i Mellemtiden er udlejet til andre. Den Egn, det her drejer sig om, er en Egn med stor Tørve- og Brunkulsproduktion, og en Del af Boligerne er lejet ud til Folk, som er beskæftiget med dette. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at man ved Boligbyggeri med Kommunegaranti næppe kan hjælpe Betjentene i Øjeblikket, da de Boliger, der bliver opført paa denne Maade, vil være for dyre for dette Personale. Vi har imidlertid under Overvejelse, om det ikke er muligt at forøge Antallet af Funktionærboliger ved Anstalten, og det er Tanken — det kan jeg sige allerede nu — at foreslaa Bevilling til Opførelse af 14 smaa Træhuse og en Barak, indeholdende Værelser for ugifte Betjente, og vi haaber, at det i nogen Grad maa kunne afhjælpe den Mangel, som jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen i er til Stede ovre i Sønder Omme.

Til det ærede Medlem Hr. Juul, som spurgte, om det var rigtigt at opretholde den Praksis, at de Arbejdere, der har haft Arbejde i Tyskland, ikke kan faa Ansættelse i Fængselsvæsenets Tjeneste, vil jeg gerne bemærke, at det er et Spørgsmaal, som meget nøje har været overvejet inden

for Fængselsvæsenet og Justitsministeriet. Man har imidlertid hidtil været af den Opfattelse, at det ikke vil være heldigt at ansætte disse Mennesker som Vogtere ved Fængslerne. Der kan meget let komme til at foreligge det, vi allerede har været ude for i enkelte Tilfælde, at saadanne Betjente, der har været Tysklandsarbejdere, kommer til at passe paa fængslede, som har været paa samme Arbejdsplads i Tyskland eller andetsteds i Udlandet; dette virker i høj Grad nedbrydende paa Disciplinen, og de, der er fængslede og sigtes for at have gjort sig skyldig i Overtrædelse af Forræderiloven, kan komme med Skoser til de paagældende Fængselsbetjente om, at de burde egentlig ogsaa have været arresteret, eller hvad der nu kan siges. Det nedbryder Disciplinen, og man har derfor ment, at det foreløbig er rigtigt at holde paa, at disse Arbejdere ikke ansættes som Fængselsbetjente eller ved Fængselsvæsenet — om det senere skal kunne ændres, skal jeg ikke udtale mig om, men i hvert Fald foreløbig tror jeg det vil være vanskeligt.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Sneum vil jeg gerne bemærke: jeg har med Interesse hørt, hvad det ærede Medlem udtalte om Behandlingen af kroniske Alkoholister. Jeg er ligesom det ærede Medlem inde paa, at det her i høj Grad drejer sig om at sætte ind med helbredende Foranstaltninger, og vil derfor ogsaa gerne bidrage mit til, at man søger at gaa videre ad den Vej, man har betraadt ved Oprettelse af Anstalten paa Kjærshovedgaard.

I Anledning af de ærede Medlemmer Hr. Stæhr Johansens og Hr. Kristian Nygaards Udtalelser om Biografteatervæsenet vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Stæhr Johansen har sikkert Ret i, at der findes for faa Biografteatre her i Landet. Dette var imidlertid ikke Tilfældet i Aarene før Krigen, det er først under Krigen, at denne Mangel kan siges at være opstaaet. Justitsministeriet holder sig gennem særlige Indberetninger fra samtlige Landets Biografteatre underrettet om Biografteatrenes Forhold, herunder ogsaa om Teatrenes Benyttelsesgrad. Disse Oplysninger afgav ikke i sin Tid noget Holdepunkt for den Antagelse, at en væsentlig Forøgelse af Biografteatrenes Antal skulde være paakrævet. Under Besættelsen stillede det sig dernæst saaledes, at der som Følge af Tyskernes Forbud mod engelske, amerikanske og franske Films opstod en meget følelig Mangel paa Films, der kunde samle Publikum, saa-